

[Merete Aarup]

lig måde? Hvorfor skal Folketinget gribe ind i kommunernes måde at tilrettelægge og forhandle på? Fru Jytte Andersen går kun BUPL's ærinde her.

Ministeren har sat en undersøgelse i gang, og den konservative gruppe kan ikke støtte tanken om et decideret regelsæt for skolefritidsordningskvalitet. Gruppen afviser forslaget som overflødig, fordi tingene allerede er sat på skinner.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

På nogle områder arbejder ministeren på en sådan måde, at man ofte har fornemmelsen af, at forandringer skal laves blot for forandringernes skyld og med en hast, der giver åndenød. Hastværk kan man beskyldte ministeren for på nogle områder, men bestemt ikke med hensyn til skolefritidsordninger.

Jeg har lyst til at trække historien op. I maj 1984 afgav Uddannelsesudvalget betænkning om nogle ændringer af folkeskoleloven. Flertallet, dvs. de daværende forligspartier om folkeskolen: Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, Kristeligt Folkeparti og Socialistisk Folkeparti, fandt, at man på baggrund af de indhøstede erfaringer vedrørende skolefritidsordninger burde have mulighed for fornyet vurdering og stillingtagen til dem. Derfor indsatte flertallet en bestemmelse om, at ministeren i folketingsåret 1986-87 skulle fremsætte forslag om revision af lovens regler.

Allerede i maj 1984 var jeg som mit partis ordfører inde på, at vi skulle tage fat på disse ting, og at det var meget betænkeligt, at der ikke var udarbejdet et regelsæt med angivelse af minimumsnormer og -krav i hvert fald på følgende områder: Personalenormering, personaleindflydelse, lokalestørrelse, indretning, åbningstider, maksimumtal for tilmeldte børn i den enkelte skolefritidsordning, forældrebetaling, forældreindflydelse, budgetter og som det 10. punkt på mit program pædagogisk vejledning.

Da vi nåede frem til foråret 1987, fremsatte ministeren forslag om, at revisionsbestemmelsen skulle ophæves, idet der, som ministeren udtrykte det – og det gjorde han sandelig igen i dag – havde vist sig ikke at være behov for udstedelse af bindende regler.

Flertallet på daværende tidspunkt, Konservative, Venstre, Radikale, CD og Kristeligt Fol-

keparti, udskød revisionen til folketingsåret 1989-90 og opnåede dermed, at de tusind blomster virkelig voksede i en sådan grad derude, at vildnisset nu er fuldstændig uigennemskueligt.

Kort og godt: SF har sagt det i snart mange år. Udvalget om Børns Dagligdag, hvis formands ansigt jeg skuer foran mig, har sagt det, Socialdemokratiet siger det nu med dette forslag: Hr. minister, det er virkelig på høje tid, at der bliver udarbejdet et regelsæt på dette område.

Vi vil positivt medvirke til alle forsøg på, at denne langvarige proces snarest når til vejs ende.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Dette beslutningsforslag ønsker at pålægge undervisningsministeren og socialministeren at foretage en undersøgelse af skolefritidsordningerne. Undersøgelsen er imidlertid allerede iværksat som følge af udskydelsen af revisionen af folkeskolelovens regler om skolefritidsordninger til folketingsåret 1989-90.

Undersøgelsen dækker næsten alle de områder, beslutningsforslaget ønsker undersøgt. Endvidere vil den påbegyndte undersøgelse være færdig senest 1. september 1989. Hermed er beslutningsforslagets ønsker faktisk allerede under udførelse, hvorfor det må anses for overflødig. Af den grund skal jeg på Venstres vegne afvise forslaget.

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet ser lidt mere positivt på skolefritidsordninger end på øvrige pasningstilbud for børn. Vi mener, de både er mere fleksible og billigere for samfundet. Børnene kan tit passes i nærheden af hjemmet og måske endda kun et par timer om dagen. Det ser vi positivt på, da vi mener, at børnene skal være væk hjemmefra så lidt som muligt. At opholde sig på en skole hele dagen kan også være negativt, men det kan desværre være nødvendigt, at børnene måske i et par timer er i en skolefritidsordning.

Vi mener slet ikke, at Folketinget skal blande sig i disse ordninger. Vi har hårdt brug for fleksible ordninger, og vi skal ikke blande os herindefra. Vi taler jo så meget om forsøg og alternative muligheder. Det, vi fornemmer Socialdemokratiet vil med dette forslag, er ikke bare en